

OPENING WVA-HAVEN

WATERSPORTVERENIGING
ALPHEN AAN DEN RIJN

LAPLICHT

TERUGBLIK OP HET ONTSTAAN VAN DE WVA-HAVEN.

De kiem voor de vereniging werd gezaaid in de zestiger jaren tijdens een bootreisje voor het gemeentepersoneel.

Joop van Zwieten, destijds handelaar in watersportartikelen en reparateur van buitenboordmotoren, sprak met de toenmalige burgemeester Bruins Slot over de mogelijkheid om een hoekje van de "zandput" ofwel de latere Zegerplas te benutten als ligplaats voor pleziervaartuigen.

Het antwoord van Bruins Slot luidde: "Richten jullie een watersportvereniging op, dan staan jullie sterker".

VRIJDAG 6 AUGUSTUS 1971

DAGBLAD VAN RIJN EN GOUWE

J. van Zwieten: „Eerst watersportvereniging” Alphenaren willen jachthaven

Recreatiemeer doelwit van organisatoren

door WIM WIRTZ

ALPHEN — Jarenlang is het in een flinterdunne kring van watersporters voorzichtiger naar voren gebracht. Werd het als een soort onmogelijkheid beschouwd. Nu zegt de heer Joop van Zwieten, succesvol leverancier en reparateur van buitenboordmotoren en allehande scheepstakelen: „Als watersportvereniging kan je naar de zomere steppen. Kan je er beter over praten, over een jachthaven”.

„Het waren eigenlijk de woorden van burgemeester Bruins Slot, vijf jaar geleden. Ik sprak hem op een moment voor het gemeentepersoneel. Ik dacht: ik gooi even een balletje op. Hij zei toen: richtten jullie een watersportvereniging op. Dan staan jullie sterker.”

De wettelijke jachthavenorganisatie in onze watersportvereniging zal het bevestigde Alphenaren watersporters, en dit is het geval. Ze bezitken met hun schepen en bootjes vrede alle wateren tussen Rotterdam en Amsterdam. Alphen: Ze hebben een goede ligplaats.

De behoefte daarvan is de laatste jaren sterk toegenomen.

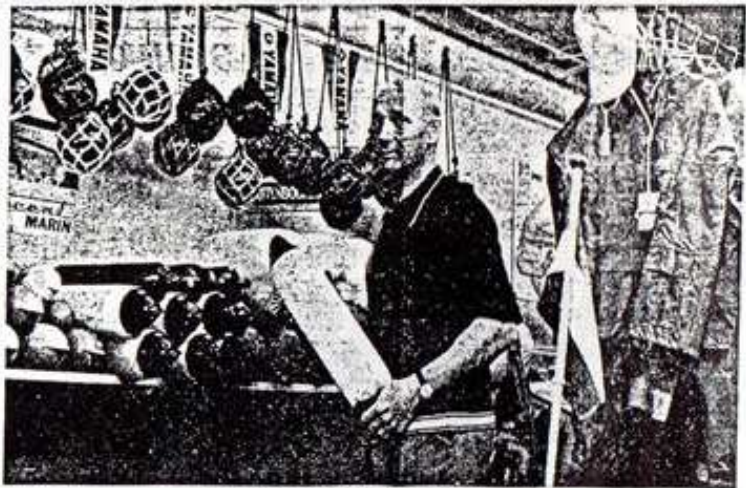
meer zeggen — mogelijkheden voor de ligplaats watersport. Dit met de vereende, een de ligplaats watersport.

„De Haven. Er zijn daar geen mogelijkheden voor watersporters. Het is van Zwieten, een succesvolle bekende watersportvereniging, het kan een voordeel op de boot, gemakkelijker vordert, dat het een met is. Nu heeft hij een.

Driemanschap

„We zitten er ook voor met de drie mannen. Menor Smit van de watersporters, een man met de naam van de Watersporters en de naam van de Watersporters. Menor van Smit al met de namen over de mogelijkheden.”

En beschouwen het van dat „Rij”, met Van Zwieten, die

alich over de fondsen niet direct bezorgd.

* JOOP VAN ZWIETEN

... geen vrede er uithalen...

Adressen

„Wel ongeveer over de bevestiging. „De meeste van de Watersporters heeft destijds gezegd: Je moet een adreslijst aan te krijgen. Ik een goed idee geweest. Alle watersporters, die bevestiging hebben voor een vereniging en een jachthaven.

Bouwprog

... vloekte ...

Daarna kunnen we verder gaan. De plaats: „Aan de oostkant van het recreatiemeer bijvoorbeeld. Daar bij de Rijkstouwen.”

Behoeft een een mogelijkheid om je boot in Alphen naar te brengen is er, vóór Van Zwieten.

Dat er behoefte is aan een jachthaven was twintig jaar geleden

al duidelijk. Alphense watersporters lagen aan de Kaag, de Westeinder, langs de Oude Rijn en Heimanswetering, Woubrugge, Nieuwkoop en Vinkeveen. Overal, behalve in Alphen aan den Rijn zelf.

Passanten die bij de zaak van Joop van Zwieten langs voeren en vroegen waar ze konden overnachten moest hij doorsturen naar Woubrugge of de Braassemermeer.

Het duurde toch nog vijf jaar voordat een driemanschap, bestaande uit Joop van Zwieten en de heren B. Vis en C.G. Sinke besloten dat er wat moest gebeuren en het initiatief namen tot de oprichting van een watersportvereniging.

Op maandagavond 13 september 1971 kwamen na een oproep zo'n 75 belangstellenden bijeen in het toenmalige Hotel Centraal. Na een korte toelichting van de initiatiefnemers en het bespreken van de wensen en suggesties meldden 55 Alphense watersporters zich als belangstellende aan en brachten f 275,- bijeen voor de voorlopige werkzaamheden. Besloten werd de vereniging-in- oprichting de naam "Watersportvrienden" mee te geven.

Het voorlopige bestuur bestond uit:

- voorzitter:	B. Vis
- secretaris:	J.G. van Zwieten
- penningmeester:	H. Broere
- leden:	M.E. van der Steen
C.G. Sinke
G.M. van Dongen

Het accent van de vereniging zou liggen op sociale en sportieve activiteiten, alsmede de realisatie van een eigen jachthaven.

De officiële oprichtingsvergadering volgde op 24 november 1971. Het aantal voorlopig ingeschreven leden was ondertussen gestegen tot 86.

Er werd druk gediscussieerd over de lokatie van een aan te leggen jachthaven, waarvoor in principe een tweetal plaatsen

in aanmerking kwamen:

- de zandwinput, ofwel de latere Zegerplas
- ergens aan de Heimanswetering.

De plas zou de eerste 6 - 8 jaar onbruikbaar zijn in verband met de baggeractiviteiten. Er zou niet eens gevaren kunnen worden, laat staan een jachthaven bouwen.

ALPHEN KRIJGT EEN JACHTHAVEN

14/6. 1972

ALPHEN AAN DEN RIJN — De jachthaven van de watersportvereniging „Alphen“ komt westelijk van de Heimanswetering en noordelijk v. de watermolen aan deze wetering. Hiermee zit men vooral ten opzichte van het Braassemermeer erg goed, zo vertelde gisteravond een erg verheugde dokter Van der Steen, vicevoorzitter van de vereniging.

Volgens de Alphense arts is deze plek het best, ook al, omdat er de minste bezwaren waren tegen het aanleggen van de door de haven benodigde dijken in deze polder. Met alle instanties (als provincie, polder-

verteeld, dat er nog dertig aspirant-leden" op de lijst staan. De vereniging is inmiddels koninklijk goedgekeurd, de officiële naam is „Watersport Vereniging Alphen“, gemakshalve afgekort tot W.V. Alphen.

Wat voor gevaren er allemaal kunnen ontstaan voor de beoefenaars van de pleziervaart werd door P. C. Nieuwenhuijsen uit de doeken gedaan. De postcommandant van de rijkspolitie te water uit Gouda onderstreepte nog eens, dat pleziervaarders zoveel mogelijk voorrang moeten geven aan de beroepsvaart, ook al zegt het binnenaanvaringsreglement net

Aan de Heimanswetering dacht men aan een lokatie aan de westzijde, net ten zuiden van de molen. Een nieuwe dijk leggen, een beschoeiing slaan, steigers bouwen en vervolgens de oude dijk doorgraven. Een schetsontwerp werd getekend, compleet met riant clubhuis.

Een offerte van een aannemingsbedrijf wees uit dat de aanleg van een jachthaven haalbaar was:

Men kwam uit op een bedrag van f 250.000,= echter zonder de grond. Uit correspondentie met de gemeente bleek dat voor de grond, alsmede de ontsluiting van het gebied zoals het aanleggen van een weg, een aanvullende som van f 150.000,= nodig was.

Tijdens de ledenvergadering van 13 juni 1972 werd de naam van de vereniging vastgesteld op "Watersport Vereniging Alphen aan den Rijn", kortweg W.V.A. Koninklijke goedkeuring was aange-

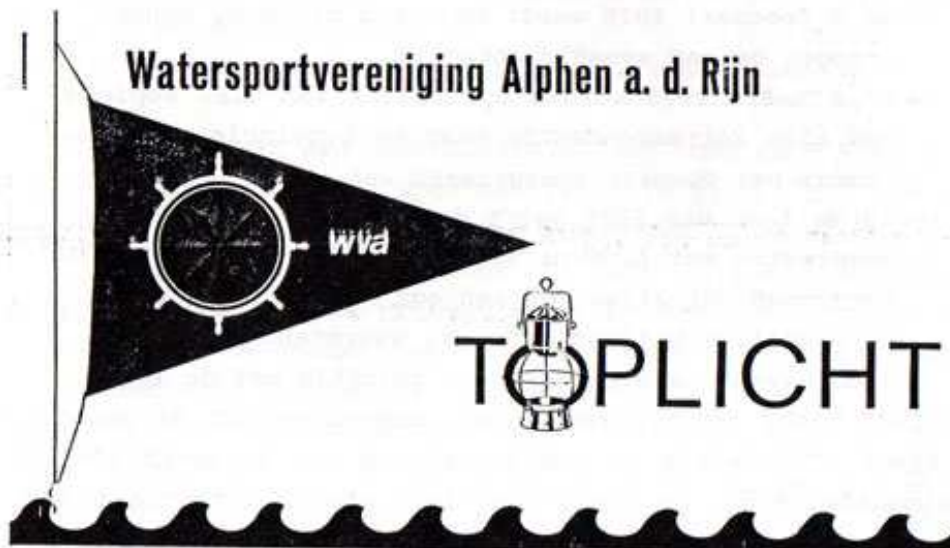
vraagd.

Als bestuur gekozen:

- voorzitter: dr. M.E. van der Steen
- secretaris: C. Voet
- penningmeester: A. Faasse
- leden: J. van de Vechte
J. van Zwieten.

Dit bestuur zat niet stil, men voerde overleg met de gemeente, Provinciale Waterstaat, het Hoogheemraadschap en de Dakpannenfabriek Van Oord B.V., deels eigenaar van de grond.

In hetzelfde jaar werd de eerste aanzet gegeven om te komen tot een clubblad, ons latere "Toplicht", dat begin 1973 het levenslicht zag.

Jaargang 1 nr. 5
1973

Correspondentieadres:
Anna van Burenlaan 1
Alphen aan den Rijn, tel. 01720 - 91845

Redactie: P. Groenhart
J.E.A. Kriek
B. van Walderveen
Th.F. van Zanten

Als redactie traden toe de heren P. Groenhart, J.E.A. Kriek, B. van Walderveen en Th.F. van Zanten.

Als ledenkontaktkommissie zouden deze heren zich tevens bezig houden met het organiseren van activiteiten.

Voor wat betreft de havenplannen was het oorspronkelijke tempo eruit. Dat lag beslist niet aan het bestuur, maar de ambtelijke molens waarmee ze te maken hadden.

Een voorbeeld:

- Op 28 oktober 1972 stuurt de Vereniging een brief aan het College van Gedeputeerde Staten van Zuid Holland om haar instemming te verwerven.
- Op 4 juli 1973 vraagt datzelfde College een advies aan de gemeente Alphen aan den Rijn.
- Dat advies wordt op 18 december 1973 aan G.S. verzonden.
- Omdat medio 1974 nog niets van G.S. is vernomen, vraagt de W.V.A. aan de gemeente om een rappelbrief te sturen, die op 22 oktober 1974 uit gaat.
- Op 8 februari 1975 wordt nog eens bij G.S. aange-drongen op een spoedig antwoord.
- Op 8 maart 1975 worden op verzoek van G.S. kopieën van alle korrespondentie naar de provincie verzonden omdat het dossier zoekgeraakt was.....
- In de loop van 1975 heeft dr. van der Steen diverse gesprekken met provinciale ambtenaren waarbij wordt toegezegd dat alles "op een oor na gevild is". Uiteindelijk blijken G.S. wel voorstander van een jachthaven, maar zijn minder gelukkig met de lokatie.

Begin 1976 bleek uit gesprekken met ambtenaren dat de gemeente zich thans orienteerde op een jachthaven aan de oostzijde van de Heimanswetering. Op basis van deze nieuwe situatie werden opnieuw tekeningen gemaakt. Er volgden gesprekken met de gemeente en begrotingsvoorstellen werden ingediend. Een bijdrage van gemeentezijde bleek er niet in te zitten: Onder druk van de economische ontwikkelingen heeft de gemeente haar prioriteitenlijstje herzien en daarbij is een jachthaven op een zeer lage plaats terecht gekomen.

Omdat een vereniging zonder haven als los zand aan elkaar hangt, werden er al vanaf het begin allerlei activiteiten georganiseerd. Er kwamen filmavonden, een schieman cursus, een jaarlijkse barbeque (weet u nog aan de Leidse Vaart?) en een schippersmaaltijd. De heer W. Eygelaar organiseerde uitmun-

tende navigatie -en vaarcursussen, compleet met examens. Het jubileumjaar 1976 werd afgesloten met een feestelijk slotbal in zaal Nabij.

Begin 1977 kwam de gemeente met haar begroting voor een jachthaven. Voor de grond rekende men f 50,= per m², hetgeen voor de W.V.A. een uitgave van een half miljoen zou betekenen. En dan moesten de haven en het clubhuis nog gebouwd worden. De zaak was in een impasse geraakt. Er waren in de jaren daarna nog wel contacten met de gemeente, maar er kwam niets konstruktiefs uit.

De band tussen de leden werd aangetrokken door het organiseren van puzzeltochten, watervlooiemarkten en oergezellige lezingen, o.a. van Herman Jansen.

In 1980 was het ledental gestegen tot ongeveer 160.

Het jaar 1983 was een gedenkwaardig jaar voor de W.V.A. In mei vond een grandioze watersportmanifestatie plaats met als hoogtepunt de intocht van de "Lutgerdina" gevolgd door een 50-tal gepavooiseerde WVA-schepen. Ook in het voorjaar behaalde de W.V.A. een landelijke primeur door in eigen beheer en onder toezicht van de toenmalige KNWV-voorzitter, de heer N. Luger, het examen voor Vaarbewijs I af te nemen.

In datzelfde gedenkwaardige jaar flakkerde de hoop op een eigen haven weer op. De dienst Openbare Werken had een rapport gepubliceerd waarin melding werd gemaakt van een jachthaven ter hoogte van de huidige lokatie. De planologische dienst had zelfs een tekening vervaardigd met daarin een jachthaven geschetst.

Reden voor de W.V.A. om een havencommissie in te stellen bestaande uit de heren: Jelle Houweling, Ton Brasker en Pieter Groenhart. De laatste maakte zelfs nieuwe ontwerptekeningen voor een haven. Deze commissie was ook ter ore gekomen dat Provinciale Waterstaat plannen had tot de aanleg van een zwaaiikom. Zouden deze zaken te combineren zijn ten gunste van een eigen W.V.A.-stek?

Groot was echter de teleurstelling toen bij monde van de toen-

malige directeur van O.W., de heer Bos, bleek dat van gemeentewege geen medewerking te verwachten was voor het realiseren van een eigen jachthaven.

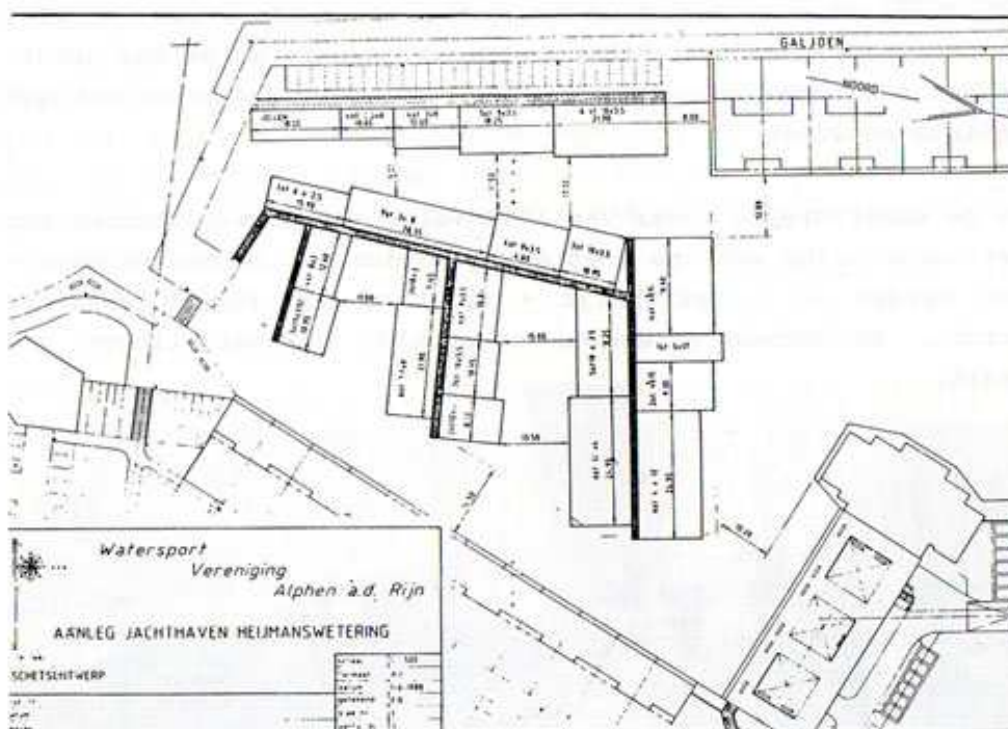
Dit werd op 17 december 1984 bevestigd door een brief van het gemeentebestuur waarin gesteld werd dat "het kostenaspect het voor de gemeente onmogelijk maakt om aan de totstandkoming van een jachthaven mee te werken".

Na deze kater zocht het bestuur onder leiding van Jelle Houweling naar mogelijkheden buiten Alphen aan den Rijn. Ze schreven diverse jachthavens in de omgeving aan waarbij gevraagd werd naar de mogelijkheid tot huur van een deel van de haven of een eigen steiger.

Een aanbieding van het Princessepaviljoen aan de Westeinderplassen was te duur, maar het huren van een steiger bij het Watersport Centrum Braassemermeer bleek haalbaar en zo kozen een 20-tal WVA-ers gezamenlijk ligplaats in Oude Wetering.

Nauwelijks twee jaar na de brief van de gemeente werd de W.V.A. in 1986 benaderd door diezelfde gemeente, waarbij een plan ontvouwd werd waarin een jachthaven was opgenomen. De provincie wilde in de Heimanswetering, even ten noorden van Bos Beton, een zwaaiikom aanleggen en een projektontwikkelaar had plannen om aldaar een reeks luxe woningen in en aan het water te realiseren met ligplaatsen voor de deur. In de daartoe te creëren haven zou ook de W.V.A. haar steiger kunnen bouwen.

Door de nieuwe voorzitter Leo Duyns werd een havencommissie benoemd, waarin Johan Kempers, Hans Eggink, Thijs van Gans en Johan Tigchelaar zitting nemen. Terwijl deze commissie zich bezig hield met een eerste ontwerp en met calculaties van inkomsten en uitgaven, ging Leo de onderhandelingen aan met de gemeente en de projektontwikkelaar, V.O.M. Nederland B.V.

Een zeer drukke tijd brak aan: Begrotingen, reglementen, hypotheken, gemeentelijke garanties, verzekeringen, subsidieaanvragen, overal moest intensief en langdurig over gesproken worden.

Een teleurstellende mededeling van de gemeente: Géén symbolische pacht van het water voor f 1,= per jaar maar een forse jaarlijkse afdracht van f 25.000,=. Nochtans zag het financiële plaatje er niet ongunstig uit. Bij een bezetting van 80% is exploitatie een haalbare zaak.

Tijdens een buitengewone ledenvergadering op 14 oktober 1987 werd enthousiast gereageerd. Naast aanzienlijke financiële bijdragen werden ongeveer 2000 mensuren aangeboden voor de bouw van de haven.

Begin 1988 werd besloten een bouwcommissie in het leven te roepen bestaande uit de heren: Wim Burggraaf, Leo Duyns, Johan Kempers en Arie Koelewijn. Als enthousiast watersporter verleende Frans Rurup assistentie als constructeur en technisch tekenaar en maakte hij het definitieve ontwerp voor de haven.

De publiciteit zorgde voor een stroom van nieuwe leden en leidde tot een verdubbeling van het ledenbestand en even zoveel verzoeken om een ligplaats.

Het voorjaar van 1989 werd benut voor de aankoop van allerlei materialen. Bangkirai planken, basralocus steigerpalen, gewolmaniseerde vuren meerpalen, bevestigingsmaterialen en ook een mobiele bouwkeet.

Na de schitterende zomer van 1989 volgde er op 15 september een werkvergadering want nu moesten de handen uit de mouwen gestoken worden en - letterlijk - spijkers met koppen geslagen worden. Werkschema's werden opgesteld, taakverdelingen gemaakt.

Op 18 september werd het steigerplan uitgezet met piketpaaltjes en begin oktober begon de heier met het slaan van de steiger -en meerpalen.

Het heien is het enige wat de W.V.A. heeft uitbesteed, de totale bouw is door vrijwilligers gerealiseerd in de winter van 1989/1990.

Dankzij deze inzet en het unieke feit dat de haven "droog" werd gebouwd, kunnen nadat in maart het water is ingelaten in het voorjaar van 1990 zo'n 90 leden hun schepen in een eigen haven afmeren.

Na ruim 15 jaar zal de W.V.A. haar eigen haven hebben, die

officieel op 2 juni a.s. door de heer M.Paats, Burgemeester van Alphen aan den Rijn zal worden geopend.

Tevens is de WVA-haven de eerste verenigingshaven in Alphen aan den Rijn. Uitgaande van de stelling dat Alphen aan den Rijn in het midden van het Utrechts en Zuid-Hollands plassen-gebied ligt, werd het ook hoog tijd dat de haven er kwam.

Hans Eggink.

